

[Bjerre.]

forviklinger mere eller mindre har sat deres helbred til, forsørges på en sådan måde, at samfundet fuldtud kan være det bekendt, og helst tillige på en sådan måde, at det store flertal af dem kan sige, at der er ydet dem en forsvarlig hjælp. Disse folk, der har været med i krigen og er blevet invalider, kan man ikke sammenligne med almindelige invalider. Det er altid sørgeligt at blive invalid, men disse folk har desuden været udsat for et sådant psykisk pres, at det kan have gjort dem mere følsomme overfor lidelser end andre. Derfor gælder det om, synes jeg, at man laver disse love på en sådan måde, at disse mennesker kan føle sig tilfredse.

Jeg har både i min egenskab af rigsdagsmand og i embeds medfør mange gange i den ene eller den anden anledning forhandlet med dem, og der er mange gange kommet kritik frem over det ene eller andet, som man har måttet indrømme, at der var anledning til at ændre, og der er gang på gang fra statsmagtens side vist forståelse med hensyn til såvidt gøreligt at mildne kårene med penge.

Jeg er også glad for, at krigsinvaliderne har fået ledere, der fuldtud forstår, hvad der er opnåeligt. De har ønsket, der måske går ud over det, man kan vente at få gennemført, men de fører deres forhandlinger på en sådan måde, at de kan vinde fremgang, og det skal siges til krigsinvaliderne, at det er fornuftigt af dem at have en ledelse, der er i stand til at forhandle på fornuftig basis. De opnår mere på den måde.

Der er fremsat en række krav — det ser man af bemærkningerne til lovforslaget —, som krigsinvaliderne ønsker at få gennemført, og en del af dem er imødekommet på en sådan måde, at der, som den ærede foregående taler har sagt, er ydet dem en væsentlig forbedring, en forbedring, hvorved deres kår i de allerfleste tilfælde kommer på linie med andre og særlig da med andre militære invaliders kår. Men der er også punkter, hvor de har stillet krav om at få en forbedring, som socialministeriet ikke har ment at kunne gå med til. Det er højst sandsynligt, at det er overordentlig korrekt og rigtigt, hvad der er sagt fra socialministeriets side, det skal jeg slet ikke bestride, men af hensyn til os, der eventuelt skal forhandle med disse folk i fremtiden og skal

forklare dem, hvorfor de ikke har kunnet få alt, hvad de har ønsket, synes jeg, det kunne være praktisk, om vi fik lejlighed til at se lidt nærmere på dette lovforslag i et udvalg, hvor vi kan få forskellige oplysninger, eventuelt angående de ganske kortfattede ord i bemærkningerne om, at socialministeriet „ikke har ment at kunne stille forslag herudover“.

Jeg kan på min gruppes vegne tilsige en overordentlig velvillig behandling af lovforslaget.

Malchau: Der er allerede redegjort for denne lovgivnings forhistorie og dens udvikling. Den sønderjyske krigsinvalidforsørgelseslov har i årenes løb siden 1920 gennemgået flere ændringer, senest i 1943, og nu har altså foreningen for sønderjyske krigsbeskadigede og faldnes efterladte igen ønsket nogle ændringer i loven.

Vi ser naturligvis alle med den største sympati på de sønderjyske militærinvalidere og de efterladte. Vi forstår deres særlige stilling, og de skal også i enhver henseende have en forsvarlig behandling, som kan mildne noget på deres skæbne. Jeg vil dog mene, at der nu, 30 år efter den første verdenskrigs afslutning og altså efter, at denne lovgivning har været i kraft i en meget lang årrække, ikke kan være større eller gennemgribende ting at ændre, som der ikke har været mulighed for at rette ved tidligere revisioner af loven. En del af de af foreningen foreslåede ændringer har da også tidligere været foreslået og behandlet. De nye forslag har været forhandlet med invalide-nævnet i Sønderborg og med invaliderådet, men det fremgår nu ikke klart af lovforslaget, hvorledes disse organers stilling til forslagene er.

Visse reguleringer og ændringer er uden tvivl påkrævede, bl. a. af hensyn til afskaffelsen af det særlige udgiftstal for tjenestemændene og overgangen til det almindelige detailpristal — og navnlig efter den regulering, der fornylig har fundet sted for militærinvalidere, idet vi jo for nogle måneder siden gennemførte et lovforslag herom. Disse militærinvalidere havde pr. 1. april 1948 ialt fået en forhøjelse af ydelserne på 66 $\frac{2}{3}$ pct. i forhold til 1935. Forhøjelsen for de sønderjyske krigsinvalidere er gennemgående mindre, og desuden er den noget uensartet. Ifølge